

چکیده

بموقع بودن گزارش‌های مالی، یکی از مهم‌ترین ارکان کیفیت ارائه اطلاعات مالی شرکت‌هاست؛ زیرا بهنگام بودن اطلاعات است که می‌تواند به استفاده بهتر و مفیدتر استفاده‌کنندگان اطلاعاتی منجر شود، که محصول نهایی سیستم حسابداری مخابره می‌کند. هدف از پژوهش حاضر بررسی رابطه بین توانایی مدیریت و به موقع بودن گزارشگری مالی می‌باشد. این پژوهش از حیث جهت‌گیری، پژوهشی کاربردی و از حیث هدف، توصیفی است. جامعه آماری مورد مطالعه در این تحقیق شرکت‌های پذیرفته‌شده در بازار بورس تهران در دوره ۶ سال ۱۳۹۰ تا ۱۳۹۵ است که اطلاعات مربوط به آن‌ها در دسترس است. در این تحقیق، جهت تجزیه و تحلیل داده‌های تحقیق، از آمار توصیفی و استنباطی برای تحلیل داده‌های تحقیق استفاده شده است.

نتایج تحقیق نشان داد بین توانایی مدیریت و به موقع بودن گزارشگری مالی رابطه معناداری وجود دارد. همچنین، یافته‌ها نشان داد بین بازده حقوق صاحبان سهام و به موقع بودن گزارشگری مالی رابطه معناداری وجود ندارد؛ اما بین اهرم مالی و به موقع بودن گزارشگری مالی رابطه معناداری وجود دارد.

کلمات کلیدی: توانایی مدیر، به موقع بودن گزارشگری، گزارشگری مالی.